सर्व्वव्यापारसमर्थत्वात् प्रबल इत्येतादृशनामधार्यसि, तादृशं 'त्वामहं', तथैव जानामि त्वं तादृशो भूत्वास्मिन्नेव शरीरे समागच्छ। वागिन्द्रियस्याग्निरभिमानिदेवता, अत एव शाखान्तरे श्रूयते, अग्निर्वाग्भूत्वा मुखं प्राविशत् वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशदित्यादि। सः 'अग्निः', मम वागिन्द्रिये 'श्रितः', भवतु। सा च 'वाग्', मदीये 'हृदये' अन्तःकरणे, श्रिता भवतु। तच्च 'हृदयं', 'मयि' अहङ्कर्त्तरि जीवात्मनि, श्रितं भवतु। 'अहं', च 'अमृते' विनाशरहिते जगत्कारणे मायाविद्याशक्त्या व्याकृतादिशब्दैर्वेदेषु श्रूयमाणे प्रधाने, श्रितो भवानि। तच्च 'अमृतं' अव्याकृतं, 'ब्रह्मणि' सत्यं ज्ञानमनन्तमित्यादिश्रुतिप्रतिपाद्ये वस्तुनि, श्रितं भवतु। एवं वायुर्मे प्राणे श्रित इत्यादिपर्याया व्याख्येयाः। अन्तिमे पर्याये प्रथम आत्मशब्दो ब्रह्माण्डरूपविराड्देहवर्त्तिनमिन्द्रवाय्वादिदेवतासमूहमाचष्टे। द्वितीय आत्मशब्दोनुष्ठानदेहवर्त्तिनं वाक्प्राणादिसङ्घातमाचष्टे। अन्यत् पूर्व्ववद्व्याख्येयं। योयं मृत्युग्रहभीत्या पलायितुमुद्युक्तो मदीयः 'आत्मा' देहः, 'पुनः', आगच्छतु। 'आयुः', अपि 'पुनः', आगच्छतु। 'प्राणः', अपि 'पुनः', आगच्छतु। 'आकूतं' मनसः सङ्कल्पः, सोऽपि 'पुनः', आगच्छतु। योऽयं 'वैश्वानरः' जाठराग्निः, सोऽयमपि 'रश्मिभिः', वर्धमानः 'अमृतस्य' अन्नस्य, 'गोपाः' रक्षकः सन्, मदीयशरीरस्य 'अन्तस्तिष्ठतु'॥

इति अष्टमोऽनुवाकः।